

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

'T ZAT KARRETJE

Volks blijspel in drie bedrijven

door

1880

Maurice Habex

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2799

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk 'T ZAT KARRETJE op te voeren moet de naam van auteur MAURICE HABEX vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2003/0220/030
ISBN 978-90-385-08344

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Maurice Habex
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren – Figuratie)

TINEKE : 38j. Campinguitbaatster
 PROSPER : 62j. Gepensioneerde kampeerder
 PHIL : Facteur
 YUSUF : Turkse tuinman
 TRUUS : ±30j Nederlandse dame, nog vrijgezel
 LEINE : 53j. Zelfstandige dame, met scoutsallures
 CLARA : Bazig typeke in combinatie met Stafke
 STAFKE : Onderdanig typeke in combinatie met Clara
 GUSTA : Lastige, nieuwsgierige en ambetante weduwe

Twee ambulanciers

KORTE INHOUD

Camping “t Noat Koët” (= Het natte gat) is een doorsnee camping ergens op het Vlaamse platteland, bevolkt met een aantal vaste klanten.

Tineke, de campinguitbaatster, staat er na de dood van haar pleegouders al een aantal jaren alleen voor. Ze heeft het niet gemakkelijk, maar met de hulp van Yusuf haar trouwe tuinman kan ze zich aardig uit de slag trekken.

Ook de campingbewoners steken maar al te graag af en toe een handje toe. Het is wel een kleurrijk volkje daar op die camping. Truus een vrijgevochten Nederlandse is duidelijk “op jacht.” Gusta is al jaren weduwe en door het leven verbitterd geraakt. Clara en Stafke zijn het enige (normale?) koppel op de camping. Wie van de twee de broek draagt zal al vlug duidelijk worden.

Om de camping een beetje meer aantrekkingskracht te geven gaat Tineke op zoek naar een camping animator.

Prosper lijkt met zijn scoutservaring de geknipte persoon voor de job, hoewel het al een tijdje geleden is dat hij nog animaties verzorgde. Zijn caravannetje “Mij kerke” wordt de draaispil van de camping en verandert langzaam maar zeker in een “Zaot kerke.”

Alles is nu aanwezig voor een zalige zomervakantie. Als tenslotte ook nog Leine ten tonele verschijnt, is de camping helemaal volgeboekt.

Maar dan slaat het noodlot toe! De bewoners laten zich echter niet kennen en slaan de handen in elkaar om een oplossing te zoeken.

De auteur wenst graag een affiche te ontvangen en uitgenodigd te worden door de opvoerende groep. Voor decorstukken en geluidsfragmenten kan je ook bij hem terecht en wie weet wil hij zelfs de regie op zich nemen. Vraag vrijblijvend inlichtingen : e-mail: Maurice@Habex.org

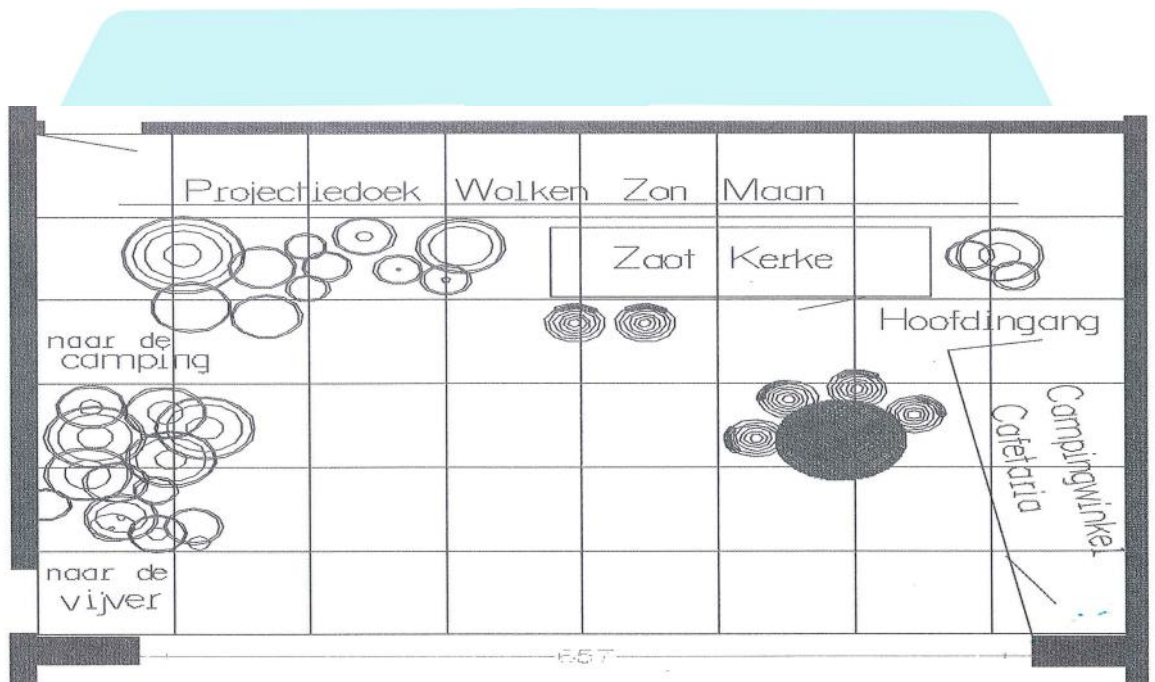
DECOR

't Stuk speelt zich af op camping "'t Naot koët", in een omgeving met veel struiken, bomen en groen. Op de achterwand wordt de mogelijkheid voorzien om wolken, zon of maan te projecteren.

Rechts staat een klein gebouw hetgeen dienst doet als winkeltje met daar achter de hoofdingang van de camping.

Links tussen de bomen en struiken hebben we 1 toegang naar de camping en 1 toegang naar het 't naot koët', een verwaarloosde vijver.

Het podium zelf stelt het pleintje voor.

EERSTE BEDRIJF

(Voor het doek staat een bordje met “Welkom op de camping ’t Naot Koët”)

Scène 1

(Het decor is leeg. Op de plaats voor ‘t Zat Karretje staan nog enkele bomen en struiken. We horen een zomers geluid. ’t Is windstil. De merels en vogeltjes fluiten op de achtergrond. De koekoek roept. De zon staat hoog aan de hemel. Links richting camping hoort men de jeugd spelen met een bal.)

GUSTA : *(In ’t campingwinkeltje tegen Tineke.)* Allez, nog een prettige dag verder.

TINEKE : Voor jou ook, en laat de zon maar schijnen vandaag.

GUSTA : *(Komt uit het winkeltje met een volle boodschappentas.)* Laat de zon maar schijnen zei ze, precies alsof ik dat kan. Voor haar zal ze wel schijnen ja, in hare portemonnee.

(Kinderen zijn met de bal aan ’t spelen op de achtergrond, de bal rolt (vliegt) het podium op)

(Struikelt bijna over de bal.) Miljaar de miljaar. Seffens verongeluk ik hier nog. Waar trekt dat nu op? Dat had ik vroeger eens moeten durven. Onze pa trok mij de kop uit als ik zoiets deed. Maar ik zal je dat eens rap leren. *(Gaat links af met haar boodschappentas en de bal. Van achter podium.)* Wie heeft het hier op mij gemunt? Van wie is die bal? Ah, van niemand. Nu durf je niks meer te zeggen. Ik zal je leren een hulpeloze vrouw te laten verongelukken. *(Steekt de bal kapot. Boem)* Voilà, met deze zul je niet veel meer kwaad aanvragen.

KINDEREN : Dan pakken we toch gewoon een andere, hehe...

GUSTA : Riskeert het niet want dan ga je hier iets meemaken.

(De facteur komt al zingend of fluitend van rechts. Begint in zijn tas de post te zoeken.)

FACTEUR : (*Leest hardop de naam van de geadresseerden.*) Aan de directie van Camping “’t Naot Koët”

T.a.v. mevrouw Tineke

Aan de heer en mevr...

Tiens, zijn die nog altijd bijeen? Is die man te beklagen...

TINEKE : (*Komt uit het winkeltje en gaat naar de facteur.*) Welke man is er te beklagen facteur?

FACTEUR : Awel, die van die plaats daar voor tegen de straatkant. Je had die zijn vrouw eens moeten horen. Een ambulance was er niks tegen. Weet je wat die man aan het doen was?

TINEKE : Hoe kan ik dat weten facteur?

FACTEUR : Die was zijn caravan aan ’t schrobben.

TINEKE : Ja facteur, dat moet ook gebeuren.

FACTEUR : Ja dat wel, maar toch niet met een tandenborstel zeker? De sukkelaar. Moest ik zo’n vrouw hebben, ik denk dat ik snel zo’n knopje had uitgevonden.

TINEKE : Knopje? Uitgevonden?

FACTEUR : (*Met de nodige gebaren*) Aan – Uit.

TINEKE : Maar goed dat jij geen vrouw hebt hè facteur. Want als dat knopje er komt, vergaat de hele wereld.

FACTEUR : (*Tegen zichzelf*) De sukkelaar. (*Heeft intussen een hele hoop poststukken verzameld.*) Hier, jouw post voor vandaag. (*Geeft pakje poststukken aan Tineke.*) Een hele hoop, dat ben ik hier niet gewoon. Nu ja, drie merken van gazetten (*Bedoelt Duitse en Hollandse.*) En de dagelijkse reclame dat is normaal. Maar zo’n pak brieven, dat is niet normaal.

TINEKE : Dat komt omdat ik eergisteren een aankondiging in de krant heb geplaatst.

FACTEUR : Een aankondiging? Jij? Jij bent toch niet op zoek naar...

TINEKE : Nee facteur, niet dat wat jij bedoelt. Ik zoek iemand voor de animatie hier op de camping tijdens de vakantie.

FACTEUR : Oooh, ik dacht al...

TINEKE : Ja, ik weet wat jij dacht.

FACTEUR : Nu ja, wat animatie tijdens die dagen trekt de mensen wel aan hoor. Ik heb dat over tijd nog gezien op die liestbessencamping aan de andere kant van ’t dorp.

TINEKE : Liestbessen?

FACTEUR : Ja, die camping voor alleen vrouwen. Ik denk dat ik ook liestbes ben.

TINEKE : Dat is toch niks voor mannen.

FACTEUR : Awel daarom juist! Ik ben niet voor mannen. Ik ben voor 200% voor de vrouwen.

TINEKE : En zojuist wou je er een aan/uit-knopje op zetten.

FACTEUR : Da's zeker. Zolang ze heel lief zijn zet je het op aan, maar als ze beginnen te ambulancen *(met krachtige beweging)* "UIT!"

TINEKE : Hoe bedoel je facteur?

FACTEUR : Doe dit, doe dat....

TINEKE : Je bent ermee aan 't zwanzen facteur. Zal ik jouw knopje eens op "AAN" zetten?

FACTEUR : *(Fier als een gieter dat hem zoiets gepresenteerd wordt, trek zijn das al los en wil met opengesperde armen naar Tineke toestappen.)* Zijt maar bezig.

TINEKE : Nee, nee facteur dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat knopje "GA VERDER MET JE WERK" want seffens krijg je weer reclamaties van je andere klanten.

FACTEUR : *(Stropt terug zijn das.)* Dan zal het voor een ander keer zijn. Wat ik me nu toch afvraag: "Ligt dat nu aan 't weer of aan de mensen dat ik tegenwoordig zo'n droge keel krijg?"

TINEKE : Aha, ik versta je facteur, daar was je op aan 't loeren. Een tasje koffie met een borreltje zeker?

FACTEUR : Als je aandringt, graag. Maar die koffie moet je voor mij niet speciaal maken hoor.

TINEKE : *(Heeft intussen de fles en de borrel al gehaald)* Hier facteur, en dat je ze nog lang mag mogen.

FACTEUR : *(Zet zich aan tafeltje.)* Schol!

TRUUS : *(Komt op voor haar dagelijkse krant)* Goeie morgen postbode, al zo vroeg aan de drank.

FACTEUR : *(Op Hollandse toon.)* Wat had jij gedacht. Een auto zonder benzine rijdt toch ook niet?

TRUUS : Grapje. Heb je mijn krant ook bij?

TINEKE : Hier is je krant Truus.

FACTEUR : *(Sorteert zijn brieven in zijn brieven tas en geniet van zijn borrel.)*

TRUUS : Zet maar op de rekening Tineke. *(Wijzend op de krant.)*

TINEKE : *(Zij is ijverig bezig met het openen en nakijken van de post)* Dat zal ik zeker niet vergeten.

TRUUS : *(Zet zich neer aan tafeltje)* Ho, wat een heerlijk weertje vandaag vind je ook niet?

(De gsm van de facteur begint te rinkelen)

TINEKE : Daar facteur, ze roepen je al.

FACTEUR : Dat is toch een handige uitvinding. Nu kunnen ze je overal bereiken. Zal weer één van mijn vriendinnen zijn denk ik. Hallo... Wie... Hoe wist je dat ik hier was? Ja maar je moet zo niet schreeuwen. Ik ben niet doof.

TRUUS : Vriendinnen, dit lijkt met toch wel iemand anders te zijn.

FACTEUR : Binnen een kwartiertje ben ik bij jou.

TINEKE : Zeker een ontevreden klant die al uren op zijn krant aan 't wachten is.

FACTEUR : Wat? Of er een cheque bij zit vandaag? Zal ik eens rap kijken? Neen? Ja, ik zal rap komen. *(Sluit gesprek af en bergt gsm terug op.)* Daar heb ik toch weer chance.

TRUUS : Hoe dat?

FACTEUR : Heb ik chance dat ik vanmorgen een leuke band had en mijn ronde te voet moet doen. Want "als je een voertuig bestuurd is het verboden om te telefoneren" zo staat het in de wet, tenminste als je zo geen handvrije k...t, dingetjes hebt. Allez, ik ga dan maar, want anders bellen ze seffens nog naar de postmeester. Tot morgen.

TRUUS & TINEKE : Tot morgen.

(Facteur gaat af)

TRUUS : *(Tot Tineke)* Jij hebt nogal veel post vandaag?

TINEKE : Allemaal kandidaten.

TRUUS : Hoe kandidaten?

TINEKE : Allemaal mensen die solliciteren voor de betrekking van campinganimator.

TRUUS : Oh geweldig, dat wordt leuk. Hopelijk zit er een knappe kerel tussen.

TINEKE : Dat had jij wel gewild. Ik zoek wel een bekwame kerel.

TRUUS : Ja dat is nou net wat ik bedoel. Aan zo'n gozer daar heb je ook niks aan.

TINEKE : Ik zoek iemand die voor animatie kan zorgen voor al de kampeerders tegelijk, en niet iemand die van deur tot deur gaat.

TRUUS : Kom nou Tineke. Jij bent toch ook alleen? Zo'n verzetje af en toe is toch leuk, niet?

TINEKE : Dat moeten ze wel op een ander manier solliciteren.

TRUUS : Zal ik je wat helpen met het openen van de brieven? (*Neemt enkele brieven, opent ze.*)

TINEKE : (*Staat recht om een tasje koffie te halen in het winkeltje.*) Dat is prima. Zal ik je een tasje koffie halen?

TRUUS : Graag, dank je wel. (*Leest in stilte de eerste brief.*)

TINEKE : (*Komt terug op met tas koffie en koekje en zet zich terug aan tafel.*)

TRUUS : Nu moet je horen wat die schrijft. "Geachte heer/mevrouw, met deze neem ik de pen ter hand om te schrijven dat ik geïnteresseerd ben in die betrekking met jou die je hebt aangekondigd in de krant..." (*Al lachend*) Nou, die betrekking met jou. Die durft!

TINEKE : Met mij? Wat denkt die wel? (*Heeft ook al een brief geopend.*) En wat vind je dan van deze. "Ik wil werk, wat betaal jij?"

TRUUS : (*Leest de volgende brief*) Gezien mijn slechte gezondheidstoestand ben ik de persoon die je zoekt daar ik mij dan kan uitrusten in jouw natuurlijke omgeving.

TINEKE : (*Al lachend*) Mijn natuurlijke omgeving.... Die denkt zeker dat het hier een crematorium is!

TRUUS : Sanatorium bedoel je zeker?

TINEKE : (*Toch een beetje teleurgesteld*) Sanatorium, crematorium... atomium, het blijft mij allemaal A24. Uiteindelijk ben ik geen stap verder. Geen enkele geschikte kandidaat. En dat uit meer dan 20 sollicitanten. De jeugd van tegenwoordig.

TRUUS : Als je nou eens een aankondiging op een bord zet aan de ingang van de camping.

TINEKE : Wat zou ik daar op moeten zetten?

TRUUS : Nou dat moet zoveel niet zijn. Je moet alleen duidelijk maken wat je precies wil.

TINEKE : Hoe moet ik dat doen?

TRUUS : Dat is simpel. Je schrijft op het bord. (*Staat recht en schrijft teatraal op het bord*) "Animator gevraagd tegen goede beloning. Voor inlichtingen wend je tot de receptie." (*Gaat terug tot bij Tineke*) Je maakt dan een aantrekkelijke functieomschrijving en die geef je aan de kandidaten die zich aanbieden en klaar is Kees.

TINEKE : Jij bedoelt dat ik alles van naadje tot draadje moet opschrijven. Is dat niet teveel gevraagd?

TRUUS : Kom ik zal je effe helpen. *(Gaat zitten en schrijft de voorziene tekst op een bierkaartje.)*

TINEKE : Oké, ik zal Yusuf roepen. Dan kan hij al zorgen voor het bord aan de ingang. *(Gaat naar binnen en via de luidsprekers horen wij) Ding-Dong. Aandacht, aandacht. Yusuf de hovenier wordt aan de receptie gevraagd. Yusuf de hovenier wordt aan de receptie gevraagd. Dank u. (Komt terug buiten met een staafje krijgt en zet zich terug bij Truus aan tafel.)*

YUSUF : *(Komt op met laarzen en stofjas en met een snoeischaar of ander stuk gereedschap.)*
Goede dag madaamen. Madaam Tieneke, gij mij hadden geroept?

TINEKE : Ja Yusuf. Kun je dit even op het aankondigingsbord gaan schrijven aan de ingang. *(Geeft hem het bierkaartje en het krijgt.)*

YUSUF : Daar ikke geen probleem van maak madaam Tieneke. Voor oe ikke doen alles. *(Africhting ingang.)*

TINEKE : Bedankt Yusuf.

TRUUS : Nou, iemand met zo een vent in huis heeft een leven als God in Frankrijk.

TINEKE : Dat mag je wel zeggen. Zo'n gediensstig iemand kom je niet elk dag tegen.

TRUUS : Als je dat maar weet.

TINEKE : Zullen we dan maar beginnen aan die functieomschrijving? Wat moet daar zoal opstaan?

(Tieneke en Truus stellen gezamenlijk een functieomschrijving op.)

TRUUS : Hij moet tijd kunnen maken voor alles.

TINEKE : Hij moet kunnen omgaan met mensen. Wat nog zoal?

TRUUS : Grapjes kunnen maken. Mensen animeren en amuseren.

TINEKE : *(Terwijl ze schrijft.)* Mensen amputeren.

TRUUS : Nee, nee! Animeren en amuseren. Spelletjes organiseren, zoals bosspelen, zoektochten en strippoker.

YUSUF : *(Komt op.)* Voilà madaam Tieneke, dat varkske is gewast. *(Hij legt het bierkaartje en de rest van het staafje krijgt op tafel en gaat terug af.)*

TRUUS : (*Yusuf nakijkend.*) Varkske gewast. Ik wist niet dat jij hier ook zwijnen kweekte.

TINEKE : Nee, nee! Dat zegt hij altijd als hij zijn opdracht heeft uitgevoerd.

TRUUS : Leuke jongen. (*Lacht.*) Die kan bij mij ook wel eens een varkentje komen wassen.

TINEKE : Zeg Truus, let op je woorden.

TRUUS : Nu ja, mijn poesje mag ook wel hoor.

TINEKE : (*Boos.*) Truus!

TRUUS : Geintje! Nou, dan stap ik maar eens op en ga me eens lekker verwennen met een heerlijk etentje.

TINEKE : Wat ga je klaarmaken?

TRUUS : Oh, een lekker oranje potje, maar eerst Wilhelmussoepje en als dessert enkele bollebuisjes.

TINEKE : (*Terwijl Truus het podium verlaat.*) Amai zeg, lekker verwennen noemt ze dat. God weet wat ik mij daarbij mag voorstellen. (*Haar op een Hollandse toon na-apend.*) Een oranje potje en bollebuisjes. Macaroni op een oranje teloor, ja. Ik denk toch dat ik mij toch op een andere manier zou laten verwennen. (*Ruimt de tafel af en gaat naar het winkeltje.*)

PROSPER : (*Is net gearriveerd en staat met zijn caravannetje aan de ingang. Hij heeft de foute aankondiging gelezen en komt al rondkijkend op. Ziet dat er niemand is. Gaat richting camping en vervolgens richting vijver en roept telkens.*) Hallo, halloooo.. (*Ziet dan plots het publiek*) Aha, hier zit dat volk. Is die receptie al bezig?

TINEKE : (*Terug op uit winkeltje. Heel beleefd*) Goeie middag mijnheer, met wat kan ik jou van dienst zijn?

PROSPER : Ja, dat weet ik ook niet. Ik kwam voor die receptie. (*Doet teken met zijn handen als of hij een glaasje wil meedrinken.*)

TINEKE : (*Al lachend.*) Receptie? 't Onthaal bedoel je?

PROSPER : Ik was eigenlijk op zoek naar die camping voor gepensioneerden, maar nu zag ik hier dat bord staan: “Transformator gevraagd tegen goede bekoring, kom naar de receptie.” Hier ben ik dan. De receptie is nog niet begonnen, zie ik?

TINEKE : Wat staat er op dat bord?

PROSPER : “Transformator gevraagd tegen goede bekoring, kom naar de receptie.”

TINEKE : Dat moet een vergissing zijn van het onderhoudspersoneel vrees ik. (*Gaat tot aan tafel en neemt het bierkaartje.*) Ik had hem de opdracht gegeven om op het bord te

schrijven “Animator gevraagd tegen goede beloning, inlichtingen te bekomen aan de receptie.”

PROSPER : Dus je houdt hier geen receptie? *(Met een geniepige lach.)* Ha ha ha...”Tegen goede bekoring” Dat klopt anders wel, wanneer ik je zo bekijk. Maar wat die transformator daar mee te maken heeft dat snap ik niet.

TINEKE : *(Bekijkt Prospèr al nadenkend.)*

PROSPER : Je bekijkt me zo? Scheelt er iets?

TINEKE : Nee er scheelt niks. Maar ik dacht “Dat gezicht... Dat gezicht...”

PROSPER : *(Wrijft met beide handen vlug door zijn haren en over zijn wangen.)* Scheelt er iets aan mijn gezicht?

TINEKE : Och nee! Maar jouw gezicht zegt mij iets.

PROSPER : *(Al lachend.)* Ja! Zo ben ik er al veel tegengekomen.

TINEKE : Ik heb je nog ooit ontmoet, maar ik kan er niet opkomen.

PROSPER : Dat is geen probleem. Zal ik gaan liggen? *(Maakt al lachend aanstalten om te gaan liggen.)*

TINEKE : *(Nog steeds nadenkend)* Nu weet ik het weer. Jij zat vroeger in de provinciale-leiding van de Scouts. De Stam of hoe noemden ze dat weer?

PROSPER : *(Stopt met te gaan liggen.)* Dat klopt ja. Ja. Dat was een mooie tijd.

TINEKE : Jij was die dolle leider die met iedereen overweg kon. Hoe noemden ze jou ook weer. Onze père... ospère.... Paternostèr.

PROSPER : Nee, nee. Prospèr! Verdomme, jij weet alles van mij.

TINEKE : Alles is veel gezegd. Maar ik herinner mij nog zeer goed het kamp aan zee. En dat jij altijd van die toffe bos- en pleinspelen organiseerde.

PROSPER : Ja, dat was mijn grote hobby. Ik was de 40 al gepasseerd toen ik de Scouts heb verlaten. 't Was niet meer te combineren, 't was de Scouts of de zaak. Ik heb toen maar voor de zaak gekozen.

TINEKE : Azo, jij zit ook in de zakenwereld.

PROSPER : Ik zat daar in. Met 75 man personeel heb je wel wat anders te doen dan spelletjes te organiseren. Nu ja, ik heb vorige maand heel mijn zaak verkocht aan een Hollander en ik wil nu wat van 't leven profiteren.

TINEKE : *(Lichtjes verleidend.)* Jij zit er dus warmpjes in?

PROSPER : (*Op onverschillige toon.*) Ja... Zo zou je dat kunnen noemen. Ik heb niks te kort.

(*Werpt een blik tussen zijn benen.*) Nu ja, te kort??? Ik heb 14 appartementen aan de kust en 7 in Spanje. En vorige week heb ik een caravannetje op de kop kunnen tikken van een oud koppel van 65.

TINEKE : (*Lachend.*) Een oud koppel van 65? Hoe oud ben jij?

PROSPER : 62! Maar dat was echt een oud koppel hoor. Veel heb ik er niet voor gegeven hoor. Geld moet rollen zegt iedereen. Maar ik denk dan altijd “Laat het maar naar mij komen”

TINEKE : En voor vrouw en kinderen heb je nooit tijd gehad zeker?

PROSPER : Jawel. Vorig jaar heb ik een half jaar samengewoond met één van 21.

TINEKE : Eén van 21? (*Lachend.*) Maar die kon je niet meer de baas zeker?

PROSPER : Och God, gemakkelijk! (*Op verdrietige toon.*) Maar in februari is ze gestorven.

TINEKE : Gestorven? Maar dat bestaat toch niet. Wat mankeerde ze?

PROSPER : (*Nog steeds op verdrietige toon.*) Ze mankeerde niks, alleen den ouderdom.

TINEKE : Den ouderdom? Eén van 21? Zo jong?

PROSPER : (*Zich herpakkend.*) Nee, nee. Ze was van 1921. Voor dat ik haar had leren kennen, had ik inderdaad nooit veel tijd gemaakt voor de vrouwen. Op tijd en stond een verzetje dat was het maximum. Maar een echte relatie is er nooit van gekomen.

TINEKE : Ik snap het. Met mijn echte ouders moet dat ook zo iets geweest zijn, denk ik. Ik heb ze nooit gekend. Ik ben groot gebracht in een pleeggezin.

PROSPER : Arm kind.

TINEKE : Nu, ik mag niet klagen hoor. Mijn pleegouders waren mensen van goud. (*Aangeslagen en een traantje wegpinkend.*) Alleen jammer dat ze 10 jaar geleden verongelukt zijn met dat vliegtuigongeval in de Zwitserse Alpen.

PROSPER : Allez, wat je me nu vertelt. Waren jouw ouders daarbij?

TINEKE : (*Nog steeds bedroefd.*) Mijn pleegouders, ja. (*Herpakkend.*) Zij hebben mij deze camping achtergelaten en nu sta ik er al 10 jaar alleen voor.

PROSPER : Jij bent ook niet getrouwd dan?

TINEKE : Als onecht kind heb ik bijna 30 jaar nagedacht over een volmaakt huishouden. Ik heb de twee kanten kunnen ervaren. Enerzijds de perfecte pleegouders waar ik groot geworden ben en anderzijds mijn wettelijke ouders die ik nooit heb gekend en

waarvan ik niks weet. (*Verdrietig.*) Waarom werd ik door hen niet aanvaard? Door die wisselende gedachten heb ik steeds mijn handen afgehouden van een relatie.

PROSPER : Jij hebt verdorie al 't een en 't ander meegemaakt als ik dat zo hoor.

TINEKE : Nu ja, zo erg is dat allemaal niet. Het voornaamste wat mijn pleegouders me geleerd hebben is alles te bekijken van de zonnige kant. Mijn pleegvader zaliger zei altijd: “Elke dag is een nieuwe dag en gisteren is verleden tijd.”

PROSPER : Dat zeiden wij vroeger bij de Scouts ook.

TINEKE : Een mens is toch een curieus beest. We kennen mekaar amper 5 minuten en we hebben ons heel levensverhaal al verteld.

PROSPER : Ja, ik was eigenlijk op zoek naar die camping voor gepensioneerden.

TINEKE : Gepensioneerden? Laat me niet lachen. Jij bent toch nog veel te goed om te kaarten en te kienen. Een man met zoveel organisatietalenten. Jij zou eigenlijk best geschikt zijn als animator hier op de camping.

PROSPER : Meen je dat? Na 20 jaar begint er hier (*Met de hand van links, onder en snel naar rechts wijzend.*) en daar toch wat sleet op te komen.

TINEKE : Luister eens hier Prospèr. Ik wil je een voorstel doen. Als jij hier dagelijks wat animatie kunt brengen mag je hier aan halve prijs staan.

PROSPER : Aan halve prijs? Dan betaal ik nog zoveel als bij de gepensioneerden.

TINEKE : Wat zou jij dan willen?

PROSPER : Betalen doe ik niet graag, dat is tegen mijn principes. Maar mijn Scoutsbloed begint weer te jagen. Weet je wat? “Voor kost en de inwoon doe ik het” zei mijn vader zaliger altijd.

TINEKE : Kost en inwoon?

PROSPER : Nu ja? Wonen kan ik in mijn caravannetje. Je moet mij alleen een standplaatsje bezorgen en wat de kost betreft? Eten doe ik niet veel. Maar geef mij op tijd en stond een drankje en ik ben akkoord.

TINEKE : Een drankje? Jij hebt ook al zo van die facteursmanieren?

PROSPER : Facteursmanieren?

TINEKE : Ja, als ik die een tas presenteer met een borreltje dan hoef ik nooit koffie te maken.

PROSPER : Oh, maar dat moet je voor mij ook niet hoor. Op tijd en stond een goede borrel en dan kan ik er weer voor eventjes tegenaan.

TINEKE : Zal ik je dan maar dadelijk eentje inschenken? (*Gaat al richting receptie om de fles te halen.*)

PROSPER : Ik geloof dat ik bij jou moet oppassen.

TINEKE : Bij mij oppassen?

PROSPER : Ja! Want jij kunt precies gedachten lezen.

TINEKE : Als het dat maar is. Dergelijke gedachten heb ik rap door. (*Terwijl zij de winkel/receptie binnengaat.*) Daar is maar één probleem.

PROSPER : Maar één? En dat is?

TINEKE : Ik heb geen plaats meer voor jouw caravan.

PROSPER : Ja maar, veel plaats heb ik niet nodig hoor. (*Kijkt eens links, rechts en achter zich.*) Desnoods wil ik mij hier wel op 't pleintje installeren.

TINEKE : (*Komt terug op met de fles en een borrelglasje.*) Hier op 't pleintje?

PROSPER : Ja! Of daar tussen die bomen en struiken.

TINEKE : Dan zullen wij er toch een paar aan de kant moeten zetten.

PROSPER : Hoe bedoel je?

TINEKE : Een paar omzagen, wil ik zeggen. Maar dat is eigenlijk geen probleem. Daar zullen de ander kampeerdere wel een handje mee helpen. Wacht even. (*Gaat naar binnen en via de luidsprekers horen wij*) Ding-Dong Aandacht, aandacht. Oproep tot alle kampeervrienden. Oproep tot alle kampeervrienden. Onze nieuwe campinganimator is gearriveerd.

PROSPER : (*Al lachend.*) Hahaha... Nu ben ik al campingtransformator. (*Drinkt zijn borrel leeg en trakteert zichzelf op een tweede.*)

TINEKE : (*nog steeds door luidspreker*) Onze nieuwe campinganimator is gearriveerd. Graag hadden wij een beetje hulp van onze kampeervrienden om hem hier vlak naast 't pleintje aan de receptie te kunnen installeren. Als het kan breng dan wat gereedschap mee want er moeten enkele bomen worden omgehakt. Ik dank u. (*Komt terug buiten en gaat terug tot bij Prospère.*)

PROSPER : (*Terwijl hij haar aankijkt.*) Jij bent wel goed voorzien van alles.

TINEKE : (*Terwijl ze haar bovenlichaam bekijkt en haar bloesje wat toe trekt.*) Hoe bedoel je?

PROSPER : Je geluidsinstallatie bedoel ik.

TINEKE : Oh! Dat! (*Lacht zelf met de dubbelzinnigheid.*) Ja, tegenwoordig kun je niet meer zonder.

TRUUS : *(Op.)* Nou moet ik die nieuwe aanwinst toch even komen bewonderen. *(Stapt naar Prospèr. Geeft hem een hand.)* Aangename kennismaking. Ik ben Truus en ik ga nog niet naar huus.

PROSPER : Maar dan tref ik het. Ik ben Prospèr en ik heb het gèr.

TRUUS : *(Tegen Tineke.)* Heb je me nou toch effe een leuke knul binnengehaald.

YUSUF : *(Komt op met kruiwagen met allerhande gereedschap)* Gij mij hebbe geroept madaam Tineke.

TINEKE : Ja Yusuf, ik heb iedereen geroepen. We hebben een nieuwe hulp binnengekregen.

YUSUF : Oe ene nieuwe hulp? Waarom moette wij dan komen help?

TRUUS : Dat is een goeie! Een nieuwe hulp die hulp nodig heeft.

TINEKE : Dat is Prospèr. En Prospèr komt ons helpen om het hier wat aangener en plezanter te maken.

YUSUF : *(Geeft Prospèr een hand.)* Ikke zijn Yusuf de hove-menier.

PROSPER : Prospèr, aangenaam.

CLARA : *(Komt samen met Stafke op. Stafke voorop gedreven door Clara.)* Waar is hier die hulp nodig. Dat zal mijn Stafke wel eens rap opknappen, hé Stafke.

STAFKE : *(Heel onderdanig.)* Ja Claartje.

CLARA : Mijne ventje die doet alles voor mij en die kan er iets van.

TINEKE : Clara en Stafke mag ik jullie voorstellen, dat is Prospèr.

CLARA : *(Stapt naar Prospèr toe, geeft hem een hand.)* Dag Prospèr, ik ben Clara, maar mijne man die noemt mij altijd Claartje. *(Draait zich om naar Stafke)* Allez, Stafke geeft Prospèr eens een mooi handje.

STAFKE : *(Gaat naar Prospèr, spuwt zachtjes op zijn hand en veegt deze aan zijn broek af. Geeft Prospèr een hand en bekijkt Claartje met een vragende blik.)* Moet ik nog iets doen vrouwtje?

CLARA : Zo is 't goed mijn ventje.

TINEKE : *(Wil net met haar uitleg beginnen van wat er allemaal moet gebeuren.)* Ja mensen, ik ben blij dat jullie zo snel hebben gereageerd op mijn oproep.

GUSTA : *(Van in de verte al roepend.)* Heleba, wacht eens eventjes. Of tel ik weer niet meer mee? Ik wil ook wel eens kennismaken met die nieuwe animator. *(Gaat tot bij Prospèr. Bekijkt hem eens van kop tot teen, geeft hem een hand.)* Allez Tineke. Het nieuwe is toch al een tijdje van af. Maar ja, een goede occasie is soms beter dan iets

nieuw, kom hier. (*Pakt hem ruw en stevig vast en geeft hem 3 zoenen op de wang.*)
Voor mij kan hij dienen.

TINEKE : Het is al goed Gusta. Zoals ik al zei, ben ik blij dat je zo snel hebt gereageerd op mijn oproep. Vanaf vandaag gaat Prospèr zich hier op de camping bezighouden met de animatie.

TRUUS : Tineke, Tineke?

